

befale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Forsvarsministeren (Berntsen): Jeg skal med et Par Ord tillade mig at oplyse, hvorledes de nuværende Beskatningsforhold angaaende Officerers og Underofficerers Skattepligt ere komne til Stede, og paa hvilke Motiver den nuværende Ordning hviler. Indtil 1867, da Hærloven blev revideret, vare Militærpersoner fritagne for Skattepligt til Kommunerne, medmindre de vare Ejere af fast Ejendom eller havde privat Formue. Men ved Hærlovsrevisionen og den derefter følgende Lønningslov af 25. Juli 1867 ophævedes dette Forhold, og militære Embedsmænd, Officerer og Underofficerer bleve kommunal Skattepligt undergivne. Men dette Forhold bestod kun til 1873. Den 8. Januar 1873 forelagde nemlig den daværende Krigs- og Marineminister Forslag til Forandringer i de militære Lønningslove, og paa Forslag af Folketingsmand C. Berg bleve disse Forslag henviste til Behandling i det da nedsatte Hærudvalg, hvor I. A. Hansen var Formand og Berg Medlem tilligemed flere Venstremænd. Da dette Udvalg, som behandlede denne Sag, afgav Betænkning den 12. April 1873, udtalte Udvalgets Flertal følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„Ved denne Lejlighed er det kommet under Overvejelse i Udvalget, hvorvidt der maatte være antagelig Grund til at træffe en Forandring i de visse militære ifølge § 26 i Lov om Lønninger ved Hæren af 25. Juli 1867 paahvilende kommunale Afgifter. Det er vitterligt, at Størrelsen af disse er højt forskellig i de forskellige Garnisonsbyer, idet det er oplyst, at de variere mellem $1\frac{3}{4}$ og $5\frac{1}{2}$ pCt. af Indtægten. De militære have ikke selv Valget af deres Opholdssted, men beordres hen, hvor Tjenestens Krav fordrer det, uden at noget Hensyn kan tages til Stedets mere eller mindre Kostbarhed for den vedkommende. Paa den anden Side maa det indrømmes, at det har en ikke ringe Betydning for denne, om han af den samme Indtægt beskattes med nogle Procent mere eller mindre. Dette vil ikke have mindst Betydning for flere Underofficerer. Udvalgets Flertal mener derfor, at der kan være god Grund til at træffe en Bestemmelse, hvorefter der for de paagældende militære fastsættes en Kommuneskat af et bestemt højeste Beløb af deres Tjenesteindtægt, som ikke kan over-

skrides, uden at det i saa Henseende udøver nogen Indflydelse, hvilken Procent Kommunens Skatteydere i øvrigt paalignes. Man har derhos troet at burde foreslaa, at dette højeste Beløb bestemmes til 2 pCt. Fra Kommunernes Standpunkt tror Flertallet ikke, at der kan være afgørende Betænknelighed ved Forslaget, da de i Regelen sætte stor Pris paa at have Garnisoner og ogsaa i flere Henseender have Fordeel deraf.“

I Henhold til denne Betragtning stillede Flertallet saa et Ændringsforslag, hvorved Militærets Skattepligt fastsattes til 2 pCt., og for dette Forslag stemte saadanne Venstremænd som I. A. Hansen og Berg og paa den Motivering, som findes i den angivne Betænkning. Dette Forslag vedtoges som Tillæg til Lønningsloven, der udkom 1873, og siden den Tid har dette Forhold bestaaet. Og det undrer mig kun, at det Forslag, som her foreligger, ikke fremkom for $1\frac{1}{2}$ Aar siden, da vi behandlede og vedtog den nuværende Hærlov og den derefter følgende Lønningslov af 1909, hvor denne Bestemmelse er opretholdt. Det forekommer mig, at det havde været det rette Tidspunkt til at forelægge et saadant Forslag, der griber saa stærkt ind i de militære Lønningsforhold derved, at man, hvor de end komme hen, vil udlevere dem til Beskatning efter den vedkommende Kommunes Skatteprocent. Men naar man ikke den Gang fremsatte det, tænker jeg, det hidrører fra, at Lønningerne, som vare foreslaaede af det daværende Ministerium, for de højere Officerers Vedkommende bleve nedsatte med ikke mindre end 6 pCt., hvilket formentlig er sket under Hensyn til, at man opretholdt den bestaaende Skattepligt, hvorefter Officerer og Underofficerer, Embeds- og Bestillingsmænd af Hær og Flaade ikke kunne beskattes med over 2 pCt. af deres Lønindtægt.

Militære Befalingsmænd flyttes hyppig fra Garnison til Garnison, eftersom Tjenestens Tarv kræver det. Jeg skal give et enkelt Eksempel paa, hvilken Forskel der kan være paa de Steder, hvor Officererne indkvarteres. I dette Øjeblik er Skatteprocenten langt højere end nævnt i Betænkningen af 1873, hvor den varierer mellem $1\frac{3}{4}$ og $5\frac{1}{2}$ eller derover. Nu er Forholdet det, at hvis f. Eks. en Oberst forsættes til Aalborg, betyder det, hvis man ændrer Forholdet og vedtager dette Lovforslag, at han vil komme til at betale i Kommuneskat til Aalborg Kommune 680 Kr. Tænker jeg mig derimod, at Hillerød blev